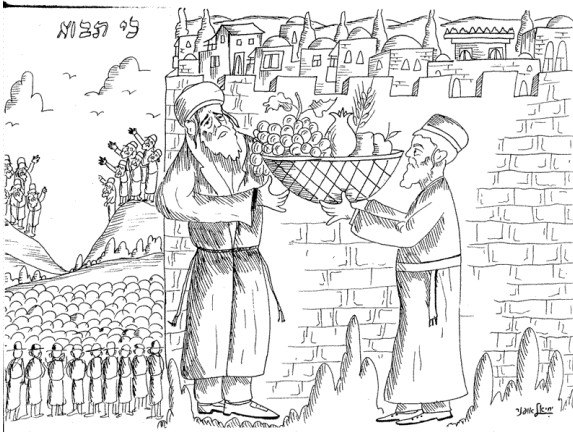

פרשת כי תבוא

"והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה"

פרשתנו פותחת במצות הבאות הבכורים, בדברים שאומר מביא הבכורים ובמצות ודוי מעשרות. בהמשך הפרשה משה מצוה את עם ישראל שקשיעברו את הדרך וכתבו את התורה על אבנים גדולות ומאותם אבנים יקמו מזבח בהר עיבל. הר גריזים יהיה ההר עליו יעמדו ששה שבטים ויענו אמן אחר כל הברכות שיאמרו הלויים למקימי מצוות ה' ואלו הר עיבל יהיה ההר עליו יעמדו ששת השבטים האחרים ויענו אמן אחר הדברים שיאמרו הלויים על מי שמפר את מצות ה'.

משה רבנו מפרט את הברכה הגדלה בשמיעה בקול ה' - "ברוך אתה בשדה", "ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך", "יתן ה' את איביך הקמים עליך נגפים לפניך" ועוד ועוד.

משה גם מלמד אותנו מה חס ושלום יכול לקרות לעם ישראל אם לא ישמע בקול ה'. בסוף פרשתנו משה רבנו מזכיר לעם ישראל את החסדים הרבים שעשה אתם ה' מזמן הגלות במצרים ועד רגע זה, ערב הכניסה לארץ ישראל, ומצוה אותם לשמור ולקיים את דברי התורה.

פתות א'-ב':

לאן מביאים את הבכורים?

פתות ג':

מאלו פרות מביאים בכורים?

את התשובות (עם שם+כיתה)

יש להכניס לתבת הרב עד יום רביעי.

ם

הרב שמואל נחמני
רב ביה"ס

משימת רשות לשבת:

למדו את הפסוק הבא בעל פה:

"ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה למהלך"

לשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש ל- ה'

אלקיך באשר דבר"

(מתוך הפרשה. פסוק זה מלמד אותנו כי עם

ישראל הוא עם קדוש וכן העם הקשוב

(בעמים).

!! פשוט לומר תודה

בתחלת הפרשה מצוה אותנו התורה להביא בפורים. האדם מישראל מצוה להביא את הפרי הראשון (הבכור) שגדל בשדהו (מפרות שבעת המינים) לפנה שביבית המקדש ולומר תודה ל- ה'. מביא הבכורים מצוה לומר נסח מיוחד שמזכיר את הירידה למצרים והסכל שבגלות זו לעמת הציאה מעבדות לחרות והכניסה לארץ ישראל. ואנו נשאל: האם לא ברור שעל דבר כזה צריך לומר תודה? האם יש דבר גדול יותר משחרור מעל הגלות וכניסה לארץ זבת חלב ודבש?

תשובה: אמירת תודה היא באמת דבר ברור ופשוט אף התורה יודעת שלכל אדם נעשים המון דברים טובים שלא תמיד הוא שם לב אליהם וממילא הוא גם לא חושב לומר עליהם תודה. דוקא בגלל זה ציוותה אותנו התורה לומר תודה אפילו על הדברים הברורים.

ומה אתם ילדים יקרים, אילו דברים טובים נעשים לכם בכל יום שאף פעם לא חשבתם לומר עליהם תודה? נסו לחשב ביחד עם הוריהם! (לדגמא: אמא/ אבא מכינים לנו כל יום סנדביץ')

מידה בפרשה- ראית הטוב שבי

בפרשתנו ישנה מצוה מיוחדת-
מצות ודוי מעשרות.
אדם מצוה להתודות שאכן הפריש מעשרות ונתן אותם
למי שהיה מגיע לו. כלומר הודוי הוא על כך שהאדם עשה
בדיוק כפי שה' צוה אותו.
מכך אנו לומדים שוודוי הוא לא רק על דברים רעים (כפי
שאנו רגילים לחשוב) אלא גם על דברים טובים.
אדם צריך לדעת את הדברים הטובים שבו, לא להסתיר
אותם אלא לומר אותם ואפילו בקול רם. מי שרוצה
להתודות על מעשיו הרעים צריך קדם להפיר בערכו,
...צריך קדם לדעת את הדברים הטובים שבו